

Orisek Márta
A VIRÁGVASÁRNAPI CSIKÓ ÖRÖME
FELTÁMADÁSKOR

Fogathajtóm vagy Te, fényküllőkön magasba robogó békém,
táruló örömed otthonába futok csatagos csatangolásom végén.
Gazdátlanak született samáracsikó, mint fürge lovacska, én,
ma gyengéden erős tenyerű gazdára találtam Benned örökre,
vágatok szekerünkkel lángot lihegőn fel forró, égi körökre.

„...RUHÁJA PEDIG VAKÍTÓ FEHÉR LETT...”

Mt 17,1

Sokáig néztem a holdfényben úszó felhőket.
Szép voltál, Uram, borzongatóan szép.
Jó, hogy ma Benned lélegzem itt.
Talán élek majd örökké, talán
öröklétedbe múlok vissza,
bármiként is, az jó lesz.
Emberlétem múlhatatlan ajándéka látni,
milyen megrendítően gyönyörű vagy Te.
Ha megosztod velem szenvedésedet,
minden szavam elvesztve sírok.
Fájdalmad is gyönyörúséges.
Köszönöm szépséged
összes fájdalmát,
valódat adod,
jószágod
éppen
ez.

Templomos (akril, vászon, 42 x 68 cm, 2016)